

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SISKU
Trg Lj.Posavskog 5

Poslovni broj:19-K-204/20-18.

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Sisku, po sutkinji Korani Golić, kao sutkinji pojedincu, uz sudjelovanje Nataše Marjanović kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv okrivljenog Branimira Kirina zbog kaznenog djela iz članka 247 stavka 2 Kaznenog zakona (NN-125/11,144/12,56/15,61/15,101/17,118/18,126/19,-dalje u tekstu KZ-a/11)u povodu optužnice Općinskog državnog odvjetništva broj K-DO-405/11 od 18.studenog 213., nakon održane javne rasprave 17.lipnja 2021. u prisutnosti okrivljenika,branitelja okrivljenika Domagoja Rupčića te zamjenice ODO Sisak Milke Salijeve Samac,a na ročištu za objavu presude održanog 21.lipnja 2021.istog dana,objavio i

p r e s u d i o j e

Optuženi Branimir Kirin, OIB 77661010770, sin Franje i majke Štefice, r. Ferenčina, rođen 21.4.1959.g. u Varaždinu, živi u Varaždinu, kod Marine Tkalec, Varaždinska br.200 Kućan gornji, Hrvat, drž. RH,komercijalist, SSS, ne radi, bez primanja, nije oženjen, nema djece, bez imovine, živi u Varaždinu, V. Kolendera br.4 (kod Grediček)osuđivan

k r i v j e

što je:

početkom veljače 2011 u Sisku kao direktor trgovačkog društva M.F.Stasis d.o.o Zagreb,Savska cesta 34,u nakani da za isto društvo pribavi nepripadnu materijalnu korist ,narudžbom od 9.veljače 2011.i Ugovorom o prodaji broj:02/2011 od 11.veljače 2011.od trgovačkog društva Bomex Export-Import d.o.o iz Siska, naručio betonsko željezo i armaturne mreže te se obavezao naručenu robu platiti u roku od 60 dana i u svrhu osiguranja plaćanja prodavatelju predao ovjerenu bjanko zadužnicu od 22.veljače 2011.na iznos od 500.000,00 kuna,iako je znao da na žiro računu trgovačkog društva M.F.Stasis d.o.o nema dovoljno novčanih sredstava za plaćanje u roku,nakon čega je prodavatelj,vjerujući da će roba biti plaćena prema dogovoru,isporučio trgovačkom društvu M.F.Stasis d.o.o u tri navrata robu i to dana 24.veljače 2011 po računu i otpremnici broj 14/11 u vrijednosti od 145.076,78,dana

1.ožujka 2011 po računu i otpremnici broj 15/11, u vrijednosti od 148.641,32 kune i po računu i otpremnici od 2.ožujka 2011 broj 16/11 u iznosu od 132.691,03 kune s dospijećem naplate u roku od 60 dana nakon čega je platio samo dio dugovanog iznosa i to dana 7.ožujka 2011 iznos od 24.4862,63 kune a dana 24.ožujka 2011 iznos od 23.000 kuna, da bi nakon dospijeća navedenih računa na zamolbu oštećenika neistinito obećavao uplatu preostalog iznosa od 378.816,50 kuna znajući da zbog blokade žiro računa trgovačkog društva M.F.Stasis od 3.svibnja 2011.to nije moguće, nakon čega je prodavatelj 5.svibnja 2011.pokušao naplatu putem izdane bjanko zadužnice broj Ovr-2446/11 koja je ostala nenaplaćena jer na žiro računu istog društva nije bilo dovoljno novčanih sredstava i račun je bio blokiran, čime je za trgovačko društvo pribavljena nepripadna materijalna korist u iznosu od 378.816,50 oštetivši za isti iznos trgovačko društvo Bomex export-import d.o.o.

d a k l e, u gospodarskom poslovanju s ciljem da pravnoj osobi koju zastupa pribavi protupravnu imovinsku korist doveo nekoga prikrivanjem činjenica u zabludu i time ga naveo da na štetu svoje imovine nešto učini, a prouzročena je znatna šteta,

čime je okrivljenik počinio kazneno djelo protiv gospodarstva – prijevarom u gospodarskom poslovanju- opisano u članku 247 st.2 u svezi stavka 1 KZ/11 i kažnjivo po članku 247 stavak 2 KZ/11.

pa se okrivljenik na temelju članka 247 stavak 2 KZ/11 o s u đ u j e

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 1 (JEDNE) GODINE,

i na temelju članka 56 KZ/11 i z r i č e s e

UVJETNA OSUDA

pa kazna zatvora na koju je okrivljenik osuđen neće biti izvršena ukoliko isti u roku provjeravanja od 3 (tri) godine od pravomoćnosti presude ne počinii novo kazneno djelo.

Na temelju članka 158 ZKP/08 okrivljenik je dužan na ime imovinsko pravnog zahtjeva isplatiti oštećenoj stečajnoj masi kao pravnom slijedniku TD „Bomex export-import“ d.o.o. u stečaju iznos od 378.816,50 kuna, dok se oštećeni sa ostatkom imovinskopravnog zahtjeva u odnosu na kamate upućuje na parnicu.

Na temelju članka 148 stavak 6 ZKP-a/08 okrivljenik se djelomično oslobađa od plaćanja troškova ovog kaznenog postupka i to u odnosu na troškove branitelja po službenoj dužnosti, te i troškove vještačenja, dok je na temelju članka 145 st.2 točka 6 ZKP/08 dužan platiti paušalni iznos od 700,00 kuna.

Obrazloženje

1.Optužnicom ODO Sisak broj K-DO-405/11 od 18.studenog 2013.godine stavljeno je na teret okrivljenom Branimiru Kirin počinjenje kaznenog djela protiv sigurnosti platnog prometa i poslovanja-prijevarom u gospodarskom poslovanju- opisano u članku 293 stavak 1 i 2 KZ-a/97 a kažnjivo po članku 293 stavak 2 KZ-a/97.

2. Pozvan da se očituje o krivnji okrivljenik je izjavio da se ne smatra krivim za kazneno djelo kojemu se stavlja na teret.

3. Tijekom dokaznog postupka saslušani su svjedoci Svetozar Krotin, Željko Benišek, Krunoslav Petric, Meho Alagić, vještak Vlasta Panjković te su pročitani ugovor o prodaji broj 2/11 od 11.2.2011., računi MF Stazis d.o.o. broj 15/11, 16/11, 14/11 predmet narudžba od 9.2.2011., ponuda broj 6/10 od 7.2.2011., bjanko zadužnica MF Stazis d.o.o. od 22.2.2011., očevidnik o redoslijedu plaćanja, te očevidnik o danima i solventnosti za firmu MF Stazis d.o.o., izvodi prometa po računu Erste i Zagrebačke banke, nalaz i mišljenja vještaka Vlaste Panjković od 10.10.2013., povijesni izvadak iz sudskog registra za firmu MF Stazis d.o.o., presuda Općinskog kaznenog suda u Zagrebu broj Ko-35/15 od 23.3.2017. izvod iz kaznene i prekršajne evidencije za okrivljenika te je okrivljenik iznio svoju obranu.

4. Svjedok Svetozar Krotin je u svom iskazu naveo da je bio direktor firme "Bomex Export-import" koja je danas u stečaju, te je 1. 2. 2011. godine zaprimio telefonski poziv od osobe koja se predstavila kao Ivan Topić i koja mu je rekla da je predstavnik TD "MF Stazis" d.o.o. u Zagrebu. Objasnio mu je da se firma bavi operativnim poslovima u građevini te da su zainteresirani za kupnju betonskog željeza i armaturnih mreža. Robu su kupovali od talijanskog izvođača Betinija i Komerca malog iz BiH. Dana 4.2.2011. godine održan je sastanak u Zagrebu, Ilica 295 u uredskim prostorijama firme MF Stazis, i tu su bili prisutni direktor firme Branimir Kirin i Ivan Topić. Tom prilikom mi je predao dokumentaciju koju su zahtijevali i to BON 1 i BON 2, rekao mu je da firma ima 15 zaposlenika, te je govorio s kojim sve firmama je surađivao. Kako je dokumentacija bila dobra, nije posumnjao ni u što te nije provjeravao partnere s kojima je surađivao okrivljenik i koje mu je nabrajao. Oni su i provjeravali da li je navedena firma blokirana, te u tom trenutku nije bila blokirana. Dostavili su okrivljeniku ponudu dana 7.2.2011. godine, te su primili narudžbu okrivljenika odnosno njegove firme dana 9.2.2011. godine. Dana 11.2.2011. g. je održan sastanak u Sisku sa Kirinom, te su tom prilikom potpisali ugovor temeljem kojeg su počeli dogovarati isporuku s proizvođačem. Na njegovo traženje okrivljenik je njemu kao osiguranje plaćanja dostavio bjanko zadužnicu na iznos od 500.000,00 kuna. Isporuka je realizirana u vremenu od 24.2. do 22.3.2011. g. Valuta plaćanja robe bila je 60 dana od isporuke. Okrivljenik je izvršio plaćanje dana 7.3.2011. g. u iznosu od 24.862,63 kune i dana 24.3.2011. kuna iznos od 23.000,00 kuna. Tijekom ožujka 2011. godine on je u nekoliko navrata kontaktirao okrivljenika, te se zanimao za nastavak suradnje, a on mu je rekao da mora prethodno platiti isporučenu robu i to u iznosu od 376.419,79 kuna. Njemu je okrivljenik rekao da on krajem travnja očekuje naplatu jedne građevinske situacije i da će s tim novcem podmiriti dug prema njima, ali kako ni nakon toga dug nije bio plaćen, on je u svibnju zvao okrivljenika, ali ga više nije mogao dobiti. Dana 5.5.2011. godine aktivirali su zadužnicu, a koja nije bila naplaćena zbog nedostatka sredstava na računu te je dana 12.5.2011. godine otišao u Zagreb u ured okrivljenika koji je bio zaključan, te u dva tri navrata poslije obilazio sjedište ureda, ali nikoga nije zatekao. Utvrdio je da je firma okrivljenika blokirana početkom svibnja 2011. godine, te smatra da je kod njega već u samom početku postojala prijevarna namjera. Njemu okrivljenik uopće nije govorio da bi njegova firma imala bilo kakvih financijskih poteškoća. Oni su kao prodavatelji organizirali prijevoz robe, te su istu robu vozili u skladište firme okrivljenika u Zagreb, A. Dubrava br. 304. On je samo u tom prvom telefonskom razgovoru komunicirao sa Topićem, a koji je bio prisutan na

sastanku u Zagrebu, ali je on isključivo sve dogovarao i u Sisku i u Zagrebu sa okrivljenikom, te je na svim otpremnicama bio potpis okrivljenika.

5. Svjedok Željko Benišek je u svom iskazu naveo da je u inkriminirano vrijeme bio zaposlen na radnom mjestu referenta u firmi "Bomex Export-Import" Sisak, te su u firmi bili samo on i Krotin, budući je to bilo samo predstavništvo firme. Sjeća se da je od kupca MF Stasis, došla inicijativa za kupnju betonskog željeza i armaturnih mreža te zna da su po narudžbi isporučili 2-3 kamiona roba svaki u vrijednosti od po 120.000,00 kuna. Roba je istovarena u skladištu u Dubravi. Prije isporuke robe zatražili su od okrivljenika da im dostavi dokumentaciju, a kako bis se uvjerili u solventnost firme i to BON-1 i BON -2 te kao sredstvo osiguranja plaćanja dali zadužnicu, a ne sjeća se na koji iznos. Kako je s dokumentacijom bilo sve u redu, oni su započeli s isporukom. Rok plaćanja je bio 60 dana od isporuke. Okrivljenik, a koliko se sjeća nije platio ništa po ispostavljenim računima, te je Krotin s njim komunicirao oko toga da plati navedeni dug. Nije puno komunicirao sa okrivljenikom, te zna samo što mu je pričao Krotin, te je on njemu rekao da ga je nekoliko puta zvao, te mu je okrivljenik obećavao da će dug biti plaćen, te da je firma upala u poteškoće. U vrijeme dogovaranja poslova i isporuke robe, nisu imali saznanja da bi okrivljenik i njegova firma imali bilo kakve poteškoće. Krotin je upozoravao okrivljenika da će pustiti zadužnicu na naplatu, ali bi on svaki put molio da ga sačekaju, ali su oni na kraju ipak pustili na naplatu, ali ista nije mogla biti naplaćena zbog nedostatka sredstava na računu. Nakon što su mu predložene otpremnice od 24.2.2011.g. i 1.3.2011.g., naveo je da na istima nema potpisa niti štambilja kupca, a što je uobičajeno kada nema nikog od predstavnika firme robe koja se isporučuje. To je bilo uobičajeno te se znalo dogoditi da robu dočeka radnik u skladištu koji nije ovlašten za potpisivanje otpremnice. Nakon što su vidjeli da roba neće biti plaćena, zajedno sa Krotinom otišao u Zagreb u skladište gdje su robu isporučili te su vidjeli da robe nema, a nitko od susjeda nikada nije čuo za firmu okrivljenika.

6. Svjedok Krunoslav Petric je u svom iskazu naveo da je upoznao okrivljenika, a kada je isti od bivšeg vlasnika firme MF "Stazis" d.o.o. za kojeg ne zna kako se zove prepisivao firmu na sebe, te je posredovao u prepisivanju iste na način da je dogovorio prijepis kod javnog bilježnika. Naime, u to vrijeme bio je vlasnik firme "Montom nafta", te je radio na ugovor o djelu u firmi Bonus plus zbog čega je poznavao dosta odvjetnika i javnih bilježnika, pa je to okrivljeniku ugovorio. Ne sjeća se da li ga je to tražio okrivljenik ili taj bivši vlasnik. Naime on je sada na izdržavanju kazne zatvora u Kaznionici Lepoglava zbog prijevare u gospodarskom poslovanju. Nakon ovog prijepisa nije imao nikakve veze niti sa okrivljenikom niti sa njihovom firmom niti zna što o njihovom poslovanju. Ne poznaje Hrvoja Josića, ne poznaje Ivana Topića, te nikada nije vozio okrivljenika na neke poslovne sastanke. Ne poznaje nikakvog Marinka koji je vozio Santa Fe iako je on vozio Santa Fe od 2007 do 2011. Ne sjeća se da je na sudu u Zagrebu rekao da ne poznaje okrivljenika.

7. Svjedok Meho Alagić je u svom iskazu naveo osobno ne poznaje okrivljenika. Naime, on je negdje 2010./2011. postavljao pločice u jednom kafiću i tu je upoznao Krunoslava Petric i još jednog čovjeka za kojeg ne zna kako se zove, te su ga oni pitali da li bi htio biti direktor jedne firme i da će za to dobiti 100.000,00 kuna. Rekli su mu da kada se riješe svi papiri, da će dobiti taj novac, ali su ga stalno zavlačili i ništa nije dobio od navedenog novca. Nije ih pitao zašto netko od njih ne bi bio direktor niti ih je pitao bilo što o funkcioniranju firme. On je potpisao jedno dva papira dok ostalu

dokumentaciju nije potpisivao iako su na istoj bili njegovi potpisi. To je sve trajalo oko godinu dana, te je on uglavnom donosio papire iz pošte i banke za koje su mu rekli Petric i taj čovjek i koji su bili u koverti. Na njegovu adresu počeli su stizati računi za rasadnike i školjke u ogromnim iznosima te je on njima rekao da to ne želi više raditi, ali tada su mu oni počeli prijetiti da će zemlja pojesti njega i obitelj odnosno ženu i dijete, te se toga prestrašio i sve to prijavio policiji. Sada su i Petric i taj drugi čovjek u zatvoru.

8. Iz pismenog nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka financijske i računovodstvene struke Vlaste Panjković od 10.10.2013. slijedi da je utvrđeno da je firma M.F. Stasis d.o.o. od tvrtke Bomex Eksport-import ukupno naručila različite robe u količini od 72 tone prema ponuđenoj ukupnoj cijeni od 336.960,00 kuna. Otpremnice broj 014/11 i 015/11 nisu potpisane i ovjerene od strane primatelja robe Tvrtke M.F. Stasis d.o.o., što znači da se preuzimanje robe od strane primatelja mora dodatno dokumentirati. Ukupno je fakturirano robe u vrijednosti od 346.893,60 kuna plus PDV što ukupno iznosi 426.679,13 kuna. Po navedenim fakturama ukupno je uplaćeno na račun firme Bomex eksport dana 7.3.2011. iznos od 24.862,63 kune i dana 24.3.2011. uplaćeno je 23.000,00 kuna, što ukupno iznosi 47.862,63 kune. Ukupni neplaćeni dug iznosi 378.816,50 kuna. U vrijeme naručivanja robe i dospeljeća plaćanja kupac nije bio solventan. Prema iskazanim prometima i stanjima žiro računa nije bilo realno za očekivati da će kupac u dogovorenom roku platiti robu. Tvrtka M.F. Stasis nije dostavila traženu dokumentaciju, pa vještak nije imao mogućnosti utvrditi da li je u inkriminiranom razdoblju imao i drugog dugovanja u kojem iznosu i kada su ista nastala, da li je imao ne naplaćenih potraživanja. Prema očevidniku o danima solventnosti M.F. Stasis je u neprekidnoj blokadi 769 dana, a koje traje od 3.5.2011. Stanje blokade na dan 10.6.2013. iznosi 2.387.782,43 kune. U razdoblju od početka blokade pa do 10.6.2013. ukupno je naplaćeno 1.039,89 kuna.

U svom usmenom nalazu i mišljenju navela je da je pismeni nalaza i mišljenja od 10.10.2013., napravljen na temelju dokumentacije koja se nalazi u spisu, dok nije dobila, iako je tražila, dokumentaciju od firme okrivljenika, te nije mogla napraviti dubinsku analizu potraživanja i dugovanja firme M.F. Stasis prema drugima. U spisu postoje dvije otpremnice na kojima nema potpis okrivljenika, kao dokaz da je primio robu, ali se isto može utvrditi drugim dokazima kao teretni list koji se trebao nalaziti kod oštećenika. Temeljem toga ne može se niti utvrditi da bi roba bila eventualno predana okrivljeniku.

9. Svjedok Hrvoje Josić je u svom iskazu naveo da je osnovao firmu MF Stasis, negdje 2008/2009 godine, ne sjeća se točno. Već je imao jednu firmu koja se bavila izgradnjom apartmana na Krku te se sada točno ne sjeća zbog čega mu je trebalo osnivanje firme, ali nikakvih poslovanja u firmi nije bilo. U to vrijeme bio je i menadžer u kasinu "Zagreb", te je vjerojatno nekome pričao da želi zatvoriti navedenu firmu i tada mu je jedan čovjek, a ne sjeća se koji, doveo okrivljenika u kasino, te mu je rekao da je okrivljenik zainteresiran za kupnju te firme. On i okrivljenik su se našli te otišli zajedno kod javnog bilježnika te je on njemu prenio svoje poslovne udjele i to 28.9.2010. te je samo okrivljenik bio sa njim. S nikim drugim on o tome nije pregovarao. Ne sjeća se koliko mu je okrivljenik dao za kupnju navedene firme, misli da je bilo oko nekih 20.000 kuna koliko je njemu trebalo za osnivanje firme. Nije ništa posebno pričao sa okrivljenikom osim što ga je okrivljenik pitao da li firma ima kakvih dugovanja na što sam je on rekao da nema. Prije toga nije poznavao okrivljenika i to je taj jedan jedini put kada ga je vidio. Ne poznaje osobu pod imenom Kruno Petric.

10. Okrivljeni Branimir Kirin je u svom iskazu naveo da nije počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret. On je slučajno tijekom 2010. upoznao Krunoslava Petric, a koji je po kafiću tražio čovjeka koji bi radio za njega. Njemu je konobar to rekao i on je s njim stupio u kontakt, te mu je on tada rekao da ima dvije blokirane firme, te da bi njega angažirao da vodi treću firmu na svoje ime, a kako je on bio bez ikakvih prihoda i posla, pristao je na to. Misli da je navedena firma kupljena od nekoga, ali nije znao detalje, te je bio direktor i odgovorna osoba, ali je radio sve isključivo po nalogu Petrica. Tu je još bilo nekih osoba za koje ne zna kako se zovu. Firma je kupljena u rujnu 2010., a sa radom je počela u siječnju 2011. Petric je čak i iznajmio poslovni prostor za navedenu firmu u kojoj je bio nekih dva puta, te zapravo uopće nije imao ured gdje bi sjedio već je samo dolazio potpisati nešto ili bi ga vozili u banku kada je trebalo podići novac, ili je bio ovlašten kao direktor za potpisivanje. Nije znao kakvo je stanje žiro računa i kako firma stoji, budući je sve to radio Petric. Njemu je Petric obećao da će plaća biti oko 5.300,00 kuna i da će dobiti stan, te nikada nije dobio plaću, odnosno bilo mu je plaćeno mjesec dana podstanarstva. Kako nije dobio plaću, sam iz firme je otišao negdje početkom ožujka 2011. Misli da nakon toga više nije ništa potpisivao jer je pobjegao. Istina je da je pregovarao sa firmom oštećenika i to sa Krotinom, budući mu je Petric rekao da s Krotinom neće pregovarati i da to obavi. On je i to sam učinio, a Petric ga je dovezao u Sisak. Potpisao je narudžbu i potpisao i dao bjanko zadužnicu, a sve kako mu je to rekao Petric. Budući je nešto bilo plaćeno oštećeniku, nije sumnjao da će isti biti prevaren. Krotin je sa njim nakon toga stupio telefonskim putem u kontakt te mu je rekao da nije više u firmi te da se mora obratiti u sjedište firme ili Petricu, te mu je objasnio da to nije njega on prevario. Nikada nije zaprimio robu od oštećenika niti je isti vidio te pretpostavlja da je to sve zaprimio Petric. Zna da je postojalo negdje skladište ali ne zna gdje jer nikada nije bio u tom skladištu. Predstavniku oštećenika nikada nije spominjao Petrica, te mu je Petric točno rekao što mora govoriti i pregovarati. Kod prvog ispitivanja u ODO-u Sisak nije spominjao Petrica jer su mu oni prijetili, a da je spomenuo da postoji gradilište kod Rijeke, jer je tako čuo u razgovoru, a nikada nije bio tamo. On je prilikom prvog ispitivanja rekao da je bilo zaposleno 3-15 ljudi, jer su mu tako rekli, a on nije vidio nikoga od radnika. Također je prilikom prvog ispitivanja rekao da je dokumentacija kod njega, jer mu je tako Petric rekao da kaže i u to vrijeme kada je on bio na prvom ispitivanju, Petric nije bio u zatvoru. Ne zna da li su zaprimljeni računi u firmu, a da je tako rekao na prvom ispitivanju po nalogu Petrica, te je on samo formalno bio direktor i potpisivao te da je sve ostalo radio Petric. Za blokadu je saznao tek kada je otišao iz firme. On Petrica nikada nije prijavio policiji jer se je bojao te su mu prijetili da će nestati, a on je zbog toga pobjegao na more. Nikada nitko čuo da su mu prijetili.

11. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svih izvedenih predmeta i to svakog posebno, te svih dokaza ocjenjivanih u njihovoj ukupnosti, sud je zaključio da je u cijelosti dokazano da je okrivljenik postupio na način kako ga se to tereti.

12. Ovakav zaključak slijedi iz iskaza svjedoka Svetozara Krotin i Željka Benišk, zaposlenika oštećenika te svjedoka Hrvoja Josić, bivšeg vlasnika firme M.F. Stasis a koji su komunicirali sa okrivljenikom u vezi poslovanja firme i koje je sud u cijelosti prihvatio kao istinite te ih cijenio objektivnim, i vjerodostojnim jer su u skladu sa materijalnom dokumentacijom koja se nalazi u spisu i to posebno blanco zadužnicom te nalazom i mišljenjem knjigovodstvenog vještaka Panjković a koji nalaz je sud prihvatio jer je dan u skladu sa pravilima struke i znanosti.

13. Nesporno je da je okrivljenik u inkriminirano vrijeme bio direktor i odgovorna trgovačkog društva M.F. Stasis d.o.o., da je osobno dogovarao posao sa Svetozarom Krotin, direktorom oštećenog trgovačkog društva Bomex Export-Import d.o.o, te da je od strane trgovačkog društva okrivljenika naručeno od oštećenog različite robe u količini od 72 tone prema ponuđenoj ukupnoj cijeni od 336.960,00 kuna. Ukupno je fakturirano robe u vrijednosti od 346.893,60 kuna plus PDV što ukupno iznosi 426.679,13 kuna. Nadalje je nesporno da je po navedenim fakturama ukupno je uplaćeno na račun firme Bomex eksport dana 7.3.2011. iznos od 24.862,63 kune i dana 24.3.2011. iznos 23.000,00 kuna, što ukupno iznosi 47.862,63 kune. Ukupni neplaćeni dug iznosi 378.816,50 kuna. Nadalje je nesporno da je okrivljenik potpisao i ovjerio bianco zadužnicu i potpisao narudžbu, te da u vrijeme naručivanja robe i dospjeća plaćanja firma okrivljenika nije bila solventna, a prema iskazanim prometima i stanjima žiro računa nije bilo realno za očekivati da će kupac u dogovorenom roku platiti robu te je stanje blokade na dan 10.6.2013. iznosilo 2.387.782,43 kune.

14. Sporno je da li je okrivljenik počinio kazneno djelo prijevare u gospodarskom poslovanju odnosno sporna je namjera okrivljenika kao bitnog obilježja kaznenog djela.

15. Obranu okrivljenika u kojoj je isti naveo da nije počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret, da je slučajno tijekom 2010. upoznao Krunoslava Petric, a koji je po kafiću tražio čovjeka koji bi radio za njega odnosno da vodi firmu za njega na svoje ime, a kako je on bio bez ikakvih prihoda i posla, pristao je na to, te je bio direktor i odgovorna osoba, ali je radio sve isključivo po nalogu Petrica i samo je dolazio potpisati nešto ili bi ga vozili u banku kada je trebalo podići novac, ili je bio ovlašten kao direktor za potpisivanje, da nije znao kakvo je stanje žiro računa i kako firma stoji, budući je sve to radio Petric te da je osobno pregovarao sa direktorom oštećenika Krotinom, potpisao zadužnicu i narudžbu sve po nalogu Petrica a koji mu je prijetio ako ga prijavi sud je cijenio neuvjerljivom, usmjerenom ka izbjegavanju kaznene odgovornosti, nelogičnom te i u suprotnosti sa izvedenim dokazima.

16. Naime, tijekom dokaznog postupka utvrđeno je, a to slijedi i iz iskaza svjedoka Hrvoja Josić, bivšeg vlasnika društva M.F. Stasis da je okrivljenika doveo netko u njegov kasino te je isti bio zainteresiran za kupnju te firme, te su on i okrivljenik otišli kod javnog bilježnika gdje mu je svjedok prenio svoje poslovne udjele i to 28.9.2010. Samo je okrivljenik bio sa njim, s nikim drugim on o tome nije pregovarao, te ne poznaje osobu pod imenom Kruno Petric. Iz iskaza svjedoka Krotin slijedi da je nakon isporuke robe isti komunicirao sa okrivljenikom oko naplate duga te mu je okrivljenik obećavao da će dug biti plaćen, iz čega je za zaključiti da je okrivljenik bio upoznat sa problemima naplate i dugovanja. Nadalje i iz same obrane okrivljenika slijedi da mu je bilo poznato da je nešto plaćeno firmi oštećenika dok iz izvotka iz Trgovačkog registra slijedi da je okrivljenik bio jedini osnivač, član društva te i osoba ovlaštena za zastupanje.

17. Iz iskaza svjedoka Krunoslava Petric slijedi da je on posredovao u prepisivanju firme na okrivljenika na način da je dogovorio prijepis kod javnog bilježnika te nakon ovog prijepisa nije imao nikakve veze niti sa okrivljenikom niti sa njihovom firmom niti zna što o njihovom poslovanju. Nadalje iako iz iskaza svjedoka Alagić slijedi, da ga je Petric tražio da bude direktor jedne firme na što je on pristao te je potpisao jedno dva papira dok ostalu dokumentaciju nije potpisivao iako su na istoj

bili njegovi potpisi te da su na njegovu adresu počeli su stizati računi za rasadnike i školjke u ogromnim iznosima te je on njima rekao da to ne želi više raditi, ali tada su mu oni počeli prijetiti da će zemlja pojesti njega i obitelj odnosno ženu i dijete, te se toga prestrašio i sve to prijavio policiji, a sada su i Petric i taj drugi čovjek u zatvoru, sud isto nije doveo u uzročno posljedičnu vezu sa postupanjem okrivljenika jer okrivljenik ničim nije dokazao svoje tvrdnje o povezanosti sa Petricom a niti je ikada prijavio policiji svjedoka Petric, koji se nalazi u zatvoru, bilo za prijetnju ili prijevaru. U korelaciji sa ostalim analiziranim dokazima sud je utvrdio da je okrivljenik imao aktivnu ulogu direktora u firmi. Također je za zaključiti da okrivljenik u tom poslovanju nije bio sam već okružen i drugim osobama, ali isto ne isključuje a niti umanjuje njegovu odgovornost.

18. Nadalje je iz navedenog za zaključiti da je okrivljenik znao kakvi su poslovi sklopljeni i o čemu se radi te je sudjelovao u dogovoru o navedenom poslu jer je kao direktor znao i morao znati stanje računa svoje firme, te iznos naručene i preuzete robe i da ista nije plaćena.

19. Iz svega gore navedenog slijedi da je okrivljenik postupio na način kako ga se to tereti te je svojim postupanjem ostvario sva bitna obilježja kaznenog djela prijave u gospodarskom poslovanju iz članka 247 stavak 2 KZ/11 budući je kao odgovorna osoba trgovačkog društva M.F. Stasis d.o.o s namjerom stjecanje znatne protupravne imovinske koristi za firmu uporabom nenaplativog instrumenta plaćanja- odnosno bianco zadužnice doveo i održavao oštećeno trgovačko društvo u zabludu, lažno im obećavajući i predočavajući da će robu platiti, te je platio neznatni manji dio ukupnog dugovanja jer nije imao namjeru platiti cjelokupni dugovani iznos a čime je oštetio oštećenika za navedeni iznos te je postupao sa izravnom namjerom odnosno bio je svjestan svog djela i htio je njegovo počinjenje. Stoga ga je sud proglasio krivim te okrivljeniku izrekao uvjetnu.

20. Napominje se da je sud u činjeničnom dijelu optužnice korigirao iznos preostalog dugovanja sukladno nalazu i mišljenju vještaka i jer je očito da je u optužnici došlo do greške u računanju.

21. Prilikom odmjeravanja kazne sud je respektirao sve odredbe koje utječu na vrstu i visinu kazne, te je od olakotnih okolnosti a koje bi utjecale da kazna bude blaža za okrivljenika cijenio činjenicu da nije sam učestvovao u počinjenju navedenog djela dok je od otegotnih okolnosti a koje utječu da kazna bude teža za okrivljenika, sud cijenio činjenicu da je isti već osuđivan i za isto kazneno djelo te da pokazuje određenu upornost u vršenju kaznenih djela.

22. Imajući u vidu težinu počinjenog kaznenog djela i stupanj kaznene odgovornosti okrivljenika, sud je uvjerenja da će se navedenom kaznom postići svrha kažnjavanja i odgojno utjecati na okrivljenika da ubuduće ne čini kaznena djela te da je ista primjerena težini počinjenog kaznenog djela, stupnju krivnje okrivljenika, nastupjelim štetnim posljedicama, pogibelnosti djela i počinitelja te motivima zbog kojih je kazneno djelo počinjeno te i okolnostima uz koje je počinjeno.

23. Napominje se da je tijekom postupka stupio na snagu novi Kazneni zakon (NN-125/11, 144/12, 56/15 i 61/15, 101/17-dalje u tekstu KZ-a/11), navedeno djelo iz članka 293 stavak 2 KZ-a/97 ima pravni kontinuitet sa kaznenim djelom prijave u

gospodarskom poslovanju iz članka 247 stavak 2 KZ-a/11., te je sud primijenio KZ/11 budući je isti blaži za okrivljenika u pogledu općih odredaba Kaznenog zakona jer odredbom članka 3. stavka 2. KZ/11 propisano da ako se zakon nakon počinjenja kaznenog djela a prije donošenja pravomoćne presude, izmijeni jednom ili više puta, primijenit će se zakon koji je najblaži za počinitelja.

24. Budući je donijeta osuđujuća presuda, okrivljenik je dužan na ime imovinskopravnog zahtjeva isplatiti oštećenoj stečajnoj masi kao pravnom sljedniku trgovačkog društva Bomeks Eksport-Import d.o.o u stečaju iznos od 378.816,50 kuna a koji iznos je nesporno utvrđen, budući je oštećeno trgovačko društvo brisano iz trgovačkog sudskog registra.

25. Iako je donesena osuđujuća presuda sud je okrivljenika djelomično oslobodio plaćanja troškova ovog kaznenog postupka u odnosu na troškove branitelja po službenoj dužnosti te i troškove vještačenja jer je mišljenja da bi njihovim plaćanjem bilo dovedeno u pitanje uzdržavanje okrivljenika i osoba koje je dužna uzdržavati a budući je nezaposleno dok je dužan platiti paušal u iznosu od 700,00 kuna a koji iznos je odmjeran u skladu sa trajanjem i složenošću postupka te i imovnom stanjem okrivljenika.

U Sisku, 21. lipnja 2021.

Sutkinja:

Korana Golić

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka ovjerenog prijepisa iste. Žalba se podnosi u tri istovjetna primjerka putem ovog suda a o njoj odlučuje Županijski sud u Rijeci.

1. ODO Sisak na broj K-DO-405/11
2. okrivljeni BRANIMIR KIRIN
3. branitelj okrivljenika DOMAGOJ RUPČIĆ, odvjetnik u Sisku
4. stečajni upravitelj MARKO FAK, odvjetnik u Zagrebu

Dokument je elektronički potpisan:
KORANA GOLIO

Vrijeme potpisivanja:
08-11-2021
14:07:07

DN:
C=HR
O=OPDINSKI SUD U SISKU
2.5.4.97=#130D48523734363130363730313037
L=SISAK
S=GOLIO
G=KORANA
CN=KORANA GOLIO

Broj zapisa: **eb301-b800f**

Kontrolni broj: **0064c-1fe7d-cee67**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=KORANA GOLIĆ, L=SISAK, O=OPĆINSKI SUD U SISKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sisku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Sisku

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: K-204/2020-18

Vrsta odluke: Presuda - osuđujuća - s obrazloženjem

Donositelj: Korana Golić

Datum pravomoćnosti: 01.12.2021.

Datum ovršnosti: 01.12.2021.

**Napomena
pravomoćnosti/ovršnosti:**

Broj zapisa: **eb304-c99ea**

Kontrolni broj: **0a6a8-d1efb-09109**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=epravosudje, L=ZAGREB, OID.2.5.4.97=HR72910430276, O=MINISTARSTVO PRAVOSUĐA I UPRAVE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sisku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.